

- 2) moderne Stadt Gesellschaft zur Förderung des Städtebaues und der Gemeindeentwicklung mbH i Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 472 z 12.12.2022.

Postanowienie Sądu z dnia 10 maja 2023 r. – PSCC 2012/EUIPO – Starwood Hotels & Resorts Worldwide (LA BOTTEGA W)

(Sprawa T-265/22) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Wycofanie zgłoszenia do rejestracji – Umorzenie postępowania]

(2023/C 235/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: PSCC 2012 Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: P. Alessandrini oraz E. Montelione, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: G. Predonzani oraz R. Raponi, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Starwood Hotels & Resorts Worldwide LLC (Bethesda, Maryland, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: P. Roncaglia, M. Boletto oraz N. Parrotta, adwokaci)

Przedmiot

W skardze opartej na art. 263 TFUE skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności i zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 24 lutego 2022 r. (sprawa R 621/2019-2).

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) PSCC 2012 Srl i Starwood Hotels & Resorts Worldwide LLC pokrywają własne koszty oraz każda z nich po połowie kosztów poniesionych przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

(¹) Dz.U. C 257 z 4.7.2022.

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2023 r. – Óbudai Egyetem/Rada i Komisja

(Sprawa T-132/23)

(2023/C 235/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Óbudai Egyetem (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: V. Łuszcz i K. Bendzsel-Varga, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 2 ust. 2 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2022/2506 z dnia 15 grudnia 2022 r. (¹), w zakresie, w jakim zawarte jest w nim stwierdzenie: „ani podmiotu utrzymywanego przez taki trust interesu publicznego”, oraz w zakresie, w jakim ten przepis decyzji 2022/2506 dotyczy skarżącej;

- stwierdzenie nieważności wspólnego oświadczenia komisarzy Hahna i Gabriela z dnia 26 stycznia 2023 r. w sprawie stosowania decyzji wykonawczej Rady z dnia 15 grudnia 2022 r. w odniesieniu do węgierskich trustów interesu publicznego, w zakresie w jakim dotyczy ono skarżące;
- stwierdzenie nieważności komunikatów Komisji z dnia 20 stycznia, 21 lutego i 3 marca 2023 r., opublikowanych jako „klauzule wyłączające odpowiedzialność” lub „FAQ” na portalach ERASMUS+ i Horizon Europe, o których mowa we wspomnianym wspólnym oświadczeniu, w zakresie, w jakim dotyczą one skarżące;
- stwierdzenie nieważności aktu Komisji zawartego w wiadomości elektronicznej EIT Manufacturing z dnia 2 lutego 2023 r. wysłanej do koordynatora konsorcjum w ramach projektu Action to Boost Ecosystem Impact through Cross-partner Learning – EcoAction, w zakresie, w jakim dotyczy on skarżące;
- obciążenie Rady i Komisji oraz każdego interwenienta sprzeciwiającego się niniejszej skardze kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia rozporządzenia w sprawie systemu warunkowości⁽¹⁾, obowiązku uzasadnienia, zasady proporcjonalności, art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r.⁽²⁾.
 - Skarżąca twierdzi, że Komisja i Rada (i) nie wykazały znaczenia naruszenia dla należytego zarządzania finansami w ramach budżetu Unii lub dla ochrony interesów finansowych Unii i nie wykazały rzeczywistego związku między naruszeniem a poważnym ryzykiem wpływu na należyte zarządzanie finansami w ramach budżetu Unii lub na ochronę interesów finansowych Unii; oraz (ii) nie wykazały proporcjonalności środka na podstawie art. 5 ust. 3 rozporządzenia w sprawie systemu warunkowości. Skarżąca uważa ponadto, że Komisja i Rada dopuściły się błędów w ocenie, naruszyły rozporządzenie w sprawie systemu warunkowości i naruszyły w tym względzie obowiązek uzasadnienia. Skarżąca podnosi również zarzut niezgodności z prawem rozporządzenia w sprawie systemu warunkowości, w przypadku gdyby rozporządzenie to wykluczało wyłączenia indywidualne z zakresu stosowania zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady domniemania niewinności oraz naruszenia zasady równego traktowania i niedyskryminacji.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia prawa do prowadzenia działalności na rynku, na którym nie występują zakłócenia (art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 101–108 TFUE).
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasad pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.

W ramach zarzutów pierwszego, drugiego i czwartego skarżąca podnosi również zarzut niezgodności z prawem rozporządzenia w sprawie systemu warunkowości, w przypadku gdyby rozporządzenie to wykluczało wyłączenia indywidualne z zakresu stosowania zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2022/2506 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie środków ochrony budżetu Unii przed naruszeniami zasad państwa prawnego na Węgrzech (Dz.U. 2022, L 325, s. 94).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. 2020, L 433 I, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).